

Det er jeg selvfølgelig fuldstændig enig i, men problemet er jo bare, at det kan være rigtig, rigtig svært for nogle børn at få en ven. Heldigvis fungerer det godt for langt de fleste, så man indgår i et fællesskab og deltager i legen uden problemer, men hvis man ikke har de sociale kompetencer, der skal til for at kunne komme med i legen, er det rigtig, rigtig svært.

Nogle daginstitutioner er gode til at løse de problemer. Nogle har lavet en mobbepolitik, og nogle er gode til at hjælpe barnet til at indgå i legen. Men der er også nogle, der ikke er gode til det, og så kan jeg ikke se noget forkert i, at vi nu giver dem nogle redskaber, så de kan begynde at arbejde med børnenes sociale kompetencer og børnenes selvværd og være mere bevidste om det, end de er i dag. Det er jo det, det handler om.

Kl. 18.55

Der bliver også nævnt af mange – og nu vil jeg jo selvfølgelig drille lidt tilbage, i og med at man har taget mange af vores eksempler for givne og så ligesom fastlåst dem i forhold til, at det så er det – at man i daginstitutioner i dag går ture, og at man også får læst mange bøger. Det tror jeg sådan set også er rigtigt, men jeg tror ikke, man alle steder er bevidst om, hvad man kan få ud af at gå en tur eller læse mange bøger. Jeg tror også, at man mange steder glemmer det der lidt mere svære med kompetencerne, både de personlige kompetencer og de sociale kompetencer. Og det synes jeg er vigtigt at få sat på dagsordenen.

Så er der også flere, der har været inde på, at de ikke mener, der er penge nok, og at pædagogerne skal evaluere ud over, at de skal gennemføre dem osv. Jeg håber, vi alle sammen er enige om, at det er et helt naturligt mål for den enkelte kommune og for den enkelte daginstitution, at man hele tiden udvikler sig, at man bruger ny viden, der kommer op, og at pædagogerne løbende får tilbudt kurser eller efteruddannelse. Det er sådan set meget normalt.

Derfor vil det jo så også være meget normalt, at en del af de her kurser, og hvad man ellers deltager i, begynder at rette sig mod læreplaner og de ting, de indeholder, sådan at man kan få flere kompetencer som voksen i en daginstitution på det her område.

Det er jo ikke pædagogerne, der skal evaluere. De skal sammen med forældrebestyrelsen se, om de nu har nået de mål, de havde sat sig med udarbejdelsen af de pædagogiske læreplaner. Og hvis man ikke synes, man har fået en mere

homogen børnegruppe, der leger bedre sammen, at der stadig væk foregår mobning, og at det mange steder halter med de sproglige kompetencer, jamen så skal man sætte sig ned på et forældrebestyrelsesmøde og se, om det var en god idé at bruge nogle andre metoder. For der er jo altså metodefrihed. Det er jo det, vi beder om.

Men der bliver lavet nogle større evalueringer, ikke med hensyn til børnene, for jeg vil gerne slå fast, at de ikke skal måles, men på hvordan overgangene vil være med hensyn til vuggestue-børnehave, børnehave-skole. Vil de være bedre, efter at vi har indført pædagogiske læreplaner?

Vi skal jo også som lovgivere finde ud af, om vi har indført det rigtige, og om det fungerer efter hensigten. Og det er det, evalueringen går på. Det er jo altså ikke noget med, at børnene skal evalueres, og kan de ikke tegne en tegning rigtigt på den måde, man forventer af dem på deres alderstrin, så kan de ikke komme i skole, eller de kan ikke komme fra vuggestue til børnehave. Det ligger der jo overhovedet ikke i kortene. Så det er en hjælp til personalet til at være mere opmærksomme.

Det siger jo sig selv, at det især gælder de svage børn. Som flere af ordførerne også har været meget på, får mange børn jo de her kompetencer hjemmefra. De vil bare synes, at det er sjovt at arbejde med dem. Og så er der nogen, for hvem det er nyt.

Jeg synes da, at når nu 95 pct. af alle 3-6-årige er i vores dagtilbud, så kan vi da lige så godt udnytte det og prøve at give dem en hjælpende hånd til at kunne klare sig bedre, få nogle flere kompetencer. For det, at man får nogle kompetencer, betyder jo også, at man har nemmere ved at sige fra. En ting er, at man bedre kan klare overgangen til skolen, når man når dertil, men man kan faktisk også bedre sige fra, når der er nogen, der vil have en til at gøre noget, man ikke vil. Det er det her jo også med til. Vi ved, at det tit er de svage børn, der bliver udsat for seksuelle overgreb eller andre overgreb. Der vil det her også være med til at hjælpe på deres selvværd og på deres mulighed for at formulere sig ud af ubehagelige situationer.

Dermed ikke sagt, at det her er en mirakelkur, for det er vi da fuldstændig klar over at det ikke er. Det løser på ingen måde alene som selvstændigt forslag de problemer, vi har, med negativ social arv. Men det er da en del af puslespillet. Og det er igen derfor, at jeg ikke kan forstå, at de, der nu har besluttet sig for at stemme imod,